

сията, когато ме питаха, кои сж тия хора, които щѣха да извършатъ убийството, азъ казахъ: Димитръ и Никола Тюфекчиеви, Козаровъ и нѣкой си Георги. Мене ме попитаха, кой е тоя Георги, не е ли Г. Великовъ, азъ казахъ не знамъ, може, но тая дума „може“, не може да се земе за обвинение, г-да сѣдни.

Каза се, че нѣмало логика въ моитѣ показания. Логика нѣма тамъ, гдѣто се кроятъ показанията. Това, което казахъ, азъ го казахъ, защото съмъ го чулъ, понататкъ не зная, азъ не съмъ се интересуваъ отъ тѣхнитѣ дѣйствия, не съмъ участвувалъ въ никое тѣхно събрание, защо да давамъ лъжливи показания.

Г-да сѣдни! Сега азъ ще ви моля тия показания, които съмъ далъ прѣдъ слѣдственната коммиссия и въ обвинителния актъ, понеже азъ казахъ още отъ начало че сж се вмѣкнули нѣкои погрѣшки, да не ги взимате въ внимание, а да считате за достовѣрни тия показания, които азъ дадохъ тукъ прѣдъ васъ. Интересътъ за да дамъ тия показания е, че азъ съмъ мислилъ, че за онзи, който знае нѣщо и го крие е по голѣмо наказанието, отколкото, който знае и го каже. Сега да ли тая моя мисль е била справедлива или не, това ще покаже вашата прѣсѣда. Г-нъ Китанчевъ каза, че г-нъ Стамболовъ ми обѣщалъ нѣщо; но азъ не зная въ каква форма е прѣдставено това обѣщание на Китанчева. На 29 Май дадохъ първитѣ си показания, на 30 Май коммиссията ме пита по сжщитѣ показания, а вечеръта на 30 Май заобиколенъ отъ четирма стражари отидохъ въ градоначалството. Въ канцеларията на градоначалника бѣше г-нъ Стамболовъ, Лукановъ и Карагъзовъ. Г-нъ Стамболовъ ми зададе сжщитѣ въпроси, които бѣха ми зададени и отъ коммиссията. Азъ направихъ единъ дългъ на братъ и човѣкъ, като помолихъ г-на Стамболова да освободи брата ми, защото той нищо не знае отъ работата. Не съмъ казалъ на Каравелова, че г-нъ Стамболовъ ми е обѣщалъ да ме освободи, напротивъ казахъ му, че съмъ молилъ г-на Стамболова да освободи брата ми. Ако въ показанията на 500 души бѣше констатирано нѣщо, съ което да се обвинява братъ ми, тогава само г-нъ Калинковъ може да казва, че азъ съмъ искалъ да оправдая брата си, но такова нѣщо нѣма. Г-нъ Калинковъ каза, че азъ съмъ билъ причината щото много хора да стоятъ на скамейката на подсѣдимитѣ, но азъ казвамъ, че не съмъ азъ прямата причина, а косвенната. Кой е станалъ причина за туй